

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้มุ่งศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยที่ทำงานอยู่ในกรุงเทพมหานคร โดยใช้การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) มีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือในการวิจัยและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
3. การพัฒนาผู้ช่วยนักวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือคนไทยที่สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษาจากสถาบันการศึกษาในประเทศไทยที่ไม่ได้เรียนสาขาหรือวิชาเอกภาษาอังกฤษหรืออังกฤษธุรกิจหรือโครงการที่สอนเป็นภาษาอังกฤษ ที่ทำงานอยู่ในกรุงเทพมหานครซึ่งเป็นกลุ่มประชากรที่ไม่สามารถนับจำนวนได้แน่นอนหรือประชากรที่มีจำนวนไม่จำกัด (Infinite population)(เจษฎา สุทธิอุดมและคณะ, 2554)

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้หลักการของทาโรยามาเน(Taro Yamane) ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 ได้ขนาดตัวอย่าง 400 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเป็นระบบ (Systematic Random Sampling) ด้วยวิธีการสุ่มดังต่อไปนี้

1. ทำฉลากหมายเลข 10, 15 และ 20 อย่างละ 1 ใบ
2. ก่อนทำการเก็บข้อมูลในแต่ละวัน ผู้วิจัยสุ่มจับฉลากขึ้นมาเพียง 1 ใบ เช่น ถ้าได้หมายเลข 10 หมายความว่า การเก็บข้อมูลในครั้งนั้นจะสุ่มจากคนที่เดินผ่านมาคนที่ 10 ก็จะเลือกเป็นตัวอย่าง ทั้งนี้ต้องเป็นผู้มีความสมัครใจ ถ้าไม่สมัครใจก็จะเลือกคนถัดไป แล้วจะสุ่มเก็บข้อมูลคนที่ 10 เช่นเดิม จนกว่าการเก็บข้อมูลในวันนั้นจะสิ้นสุดหรือถ้าจับได้หมายเลข 15 ก็จะดำเนินการเช่นเดียวกัน ดำเนินการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการเช่นนี้จนกระทั่งครบจำนวน 400 คน

เครื่องมือในการวิจัยและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การสร้าง และการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ศึกษาจากเอกสารต่างๆ เช่น หนังสือ บทความ งานวิจัยต่างๆ เพื่อกำหนดประเด็นปัญหาและกำหนดกรอบแนวคิด

2. กำหนดตัวบ่งชี้และประเด็นที่จะสอบถามตามกรอบแนวคิดที่กำหนด

3. เขียนข้อคำถามตามตัวบ่งชี้และประเด็นที่สำคัญ

4. สำหรับแบบสอบถามความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากแนวคิดทฤษฎี เอกสาร บทความ และการสนทนากลุ่ม (Focus Group) บุคคลหลากหลายอาชีพ ซึ่งเป็นผู้ทำงานเกี่ยวข้องและพบปะพูดคุยกับนักท่องเที่ยวต่างชาติเป็นประจำ จำนวน 8 คน (รายชื่อดังภาคผนวก ฉ) ทั้งนี้ผู้เข้าร่วมการสนทนา แสดงความคิดเห็นตามประสบการณ์ที่ได้รับอย่างเสรี นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ สร้างเป็นข้อคำถาม

5. นำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน (รายชื่อดังภาคผนวก ง) ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (Face Validity) เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของเนื้อหา และความสอดคล้องตามนิยามของตัวแปร

6. ปรับปรุงเครื่องมือตามข้อชี้แนะจากผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะและนำไปหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of item objective congruence) พบว่าทุกข้อมีค่าเท่ากับ 1

7. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้ (Tryout) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มที่ศึกษาจำนวน 30 คน นำผลที่ได้หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาด้วยวิธีของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient)

สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบเลือกรายการ (Check list) จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวแปรต้น จำนวน 4 ปัจจัย ลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับแบบพรรณนา (Descriptive Rating Scale) ประกอบด้วย

1) แบบสอบถามปัจจัยประสบการณ์เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ เป็นแบบสอบถามประสบการณ์ใน 3 ด้าน คือ การเข้ารับการอบรมภาษาอังกฤษ การเดินทางไปอบรมหรือสัมมนาต่างประเทศ และการใช้ภาษาอังกฤษในการทำงาน แบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่น .97

2) แบบสอบถามปัจจัยเจตคติต่อภาษาอังกฤษ เป็นแบบสอบถามเจตคติใน 2 ด้าน คือ ความรู้สึกที่มีต่อภาษาอังกฤษ ความสนใจและการให้ความสำคัญในการสนทนาภาษาอังกฤษ แบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่น .88

3) แบบสอบถามปัจจัยบุคลิกภาพเป็นแบบสอบถามการแสดงตนใน 2 ด้าน คือ การเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม และการเปลี่ยนแปลงในการดำเนินชีวิต แบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่น .86

4) แบบสอบถามปัจจัยการเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นแบบสอบถามการเรียนรู้ด้วยตนเองใน 2 ด้าน คือ การใช้เวลาในการเรียนรู้ และการคิดแก้ปัญหาเมื่อมีข้อสงสัย แบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่น .89

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ แบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่น .97

การพัฒนาผู้ช่วยนักวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล

การพัฒนาผู้ช่วยนักวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. รับสมัครผู้ช่วยวิจัย ดำเนินการคัดเลือกนักศึกษาที่ประสงค์จะเป็นผู้ช่วยวิจัย โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาษาอังกฤษอีก 2 ท่าน ร่วมประเมิน คัดเลือกนักศึกษาที่มีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี จำนวน 15 คน

2. ดำเนินการอบรมผู้ช่วยนักวิจัย และซักซ้อมวิธีการในการเก็บข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ก่อนจะส่งผู้ช่วยนักวิจัยออกทำการเก็บข้อมูล แบ่งผู้ช่วยวิจัยออกเป็นกลุ่มละ 3 คน ทดลองเก็บข้อมูลจากคนไทยผู้สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการศึกษารั้งนี้จำนวนกลุ่มละ 3 ราย เพื่อให้มีมาตรฐานเดียวกัน

2. สถานที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ บริเวณศูนย์การค้าสยาม ซึ่งเป็นศูนย์กลางในการเดินทางไปยังที่ต่างๆ ในกรุงเทพมหานครเป็นชุมทางรถไฟฟ้าบีทีเอส (BTS) และมีห้างสรรพสินค้าขนาดใหญ่ เป็นย่านธุรกิจที่ทันสมัย ผู้คนทำงานมักจะไปซื้อสินค้า รับประทานอาหาร ฯลฯ ในวันเสาร์และอาทิตย์ ซึ่งบริเวณที่ทำการเก็บข้อมูลแบ่งเป็น 5 จุด ได้แก่ สยามเซ็นเตอร์ สยามพารากอน มาบุญครอง สยามสแควร์และเซ็นทรัลเวิลด์

3. แบ่งผู้ช่วยวิจัยเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 3 คนอยู่ประจำบริเวณที่กำหนดไว้

4. ดำเนินการเก็บข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มแบบเป็นระบบ (ดังกล่าวไว้ในหัวข้อ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง)

5. กลุ่มตัวอย่างจะต้องมีความสมัครใจ ในการร่วมให้ข้อมูลการวิจัย

6. ดำเนินการเก็บข้อมูล ตามโครงสร้างของเครื่องมือที่จัดเตรียมไว้

7. การเก็บข้อมูล จัดกระทำทุกวันเสาร์และวันอาทิตย์ของเดือนตุลาคม 2558
8. ดำเนินการเก็บข้อมูลจนครบ 400 คน
9. รวบรวมข้อมูลและตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล นำแบบสอบถามมาบันทึกตามคู่มือ
ลงรหัสที่กำหนดไว้ เพื่อประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการดังนี้
สำหรับแบบสอบถามที่เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การให้
คะแนน ดังนี้

ระดับพฤติกรรม	ระดับเจตคติ	ระดับการแสดงตัว/การเรียนรู้ด้วยตนเอง	คะแนน
ประจำ	ดีที่สุด	มากที่สุด	5
บ่อยครั้ง	ดี	มาก	4
บางครั้งบางครั้ง	เฉยๆ	ปานกลาง	3
นานๆ ครั้ง	ค่อนข้างไม่ดี	น้อย	2
ไม่เคย	ไม่ดี	น้อยที่สุด	1

การแปลความหมายของคะแนน ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การแบ่งเป็น 5 ช่วงชั้น เท่าๆกัน ดังนี้

ช่วงคะแนน	ระดับพฤติกรรม	ระดับเจตคติ	ระดับการแสดงตัว/การเรียนรู้ด้วยตนเอง
4.21 – 5.00	ประจำ	ดีที่สุด	มากที่สุด
3.41 – 4.20	บ่อยครั้ง	ดี	มาก
2.61 – 3.40	บางครั้งบางครั้ง	เฉยๆ	ปานกลาง
1.81 – 2.60	นานๆ ครั้ง	ค่อนข้างไม่ดี	น้อย
1.00 – 1.80	ไม่เคย	ไม่ดี	น้อยที่สุด

สำหรับแบบสอบถามความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ผู้วิจัย
กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ระดับความสามารถ	คะแนน
ตอบคำถามได้อย่างถูกต้อง / สื่อความได้อย่างถูกต้อง / ดีมาก	4
ตอบคำถามได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ / สื่อความได้เข้าใจดี / ดี	3
ตอบคำถามถูกต้องบ้างเล็กน้อย / สื่อความได้เข้าใจเล็กน้อย / พอใช้	2
ตอบไม่ตรงคำถาม / สื่อความไม่ถูกต้องไม่สามารถเข้าใจได้ / ปรับปรุง	1

การแปลความหมายของคะแนน ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การแบ่งเป็น 4 ช่วงชั้นเท่าๆ กัน ดังนี้

ช่วงคะแนน	ระดับความสามารถ
3.26 – 4.00	ตอบคำถามได้อย่างถูกต้อง / สื่อความได้อย่างถูกต้อง / ดีมาก
2.51 – 3.25	ตอบคำถามได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ / สื่อความได้เข้าใจดี / ดี
1.76 – 2.50	ตอบคำถามถูกต้องบ้างเล็กน้อย / สื่อความได้เข้าใจเล็กน้อย / พอใช้
1.00 – 1.75	ตอบไม่ตรงคำถาม / สื่อความไม่ถูกต้องไม่สามารถเข้าใจได้ / ปรับปรุง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ ดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน (Descriptive statistics) เพื่อให้ทราบลักษณะการแจกแจงในแต่ละตัวแปร โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการสื่อสารของคนไทยที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ที่ทำงานอยู่ในกรุงเทพมหานครโดยสถิติวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)